

סדר זיין: רגיל

בית משפט השלום בירושלים

בעניין : _____ אבו נג'מה

ת.ז. _____
משכונת וואד קדום
ראס אל עמוד, מזרח ירושלים

ע"י ב"כ עו"ד הישאם שבאיטה ו/או
האלה ח'ורי ו/או אליהו אברם
מהמוקד להגנת הפרט
מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

התובע

נ ג ד

1. _____ ברכאת
מ.א.

2. _____ בן עמי
מ.א. _____

3. _____ קאשי
מ.א. _____

אשר כתובתם למסירת כתבי בי-דין היא
משטרת ישראל, המטה הארצי, ירושלים

4. מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
רח' עוזי חסון 4
ירושלים
טל: 02-6208122 פקס: 02-6252457

הנתבעים

מהות התביעה: פיצויים בגין נזקי גוף

סכום התביעה: 50,000 ש"ח

כתב תביעה

1. התובע הינו יליד שנת 1975, תושב שכונת ראס אל עמוד שבמזרח ירושלים. בתקופה הרלבנטית לעובדות התביעה, התובע היה קטין בן כ-16 שנים.
2. הנתבעים 1-3 שירתו בתקופה הרלבנטית לעובדות התביעה כשוטרים במשמר גבול, משטרת ישראל (להלן: "הנתבעים").
3. הנתבעת 4 היתה בתקופה הרלבנטית לכתב התביעה אחראית על פעולותיהם של נתבעים 1-3 ושוטרים אחרים (להלן: "הנתבעת").
4. בתאריך 26.3.91, באחד מימי צום חודש הרמדאן, בסביבות השעה 13:00 בצהריים או בסמוך לכך, עת הלך התובע בדרך חזרה מבית הספר סילוואן בו למד לעבר ביתו בראס אל עמוד, בסמוך לבית הספר "עמל" בראס אל עמוד, עוכב על ידי הנתבעים ושוטר נוסף שישבו בתוך ג'יפ שעצר בצידי הדרך (להלן: "הג'יפ").
5. הנתבעים העלו את התובע לג'יפ ונסעו עימו כ-300 מטר עד לתחנת המשטרה הדרומית בראס אל עמוד.
6. כשהגיעו הנתבעים לתחנת המשטרה, ומיד לאחר שהתובעים והנתבעים ירדו מהג'יפ, נתבע 3 סטר לתובע סטירה חזקה על לחיו והלם באגרופו בביטנו תוך שהוא שואל אותו מדוע הוא לבוש בבגדים בצבעי דגל פלסטין. רק אז, התברר לתובע כי סיבת עיכובו העיקרית היתה צבעי בגדיו, שהזכירו לנתבעים את צבעי דגל פלסטין. יצוין שהתובע היה לבוש בחליפת ספורט בצבע שחור, אדום ולבן.
7. התובע הוכנס על ידי הנתבעים לביתן השומר שבפתח תחנת המשטרה הדרומית בראס אל עמוד. בתוך הביתן הנתבעים ציוו על התובע לכרוע ולקום משך כ-10 פעמים. בד בבד, מספר רב של שוטרים אחרים שהיו בביתן ו/או סמוך לו, התגודדו סביב התובע בביתן ומחוצה לו והצטרפו אף הם לפעולות הנתבעים האחרים כפי שיפורט להלן (להלן: "השוטרים האחרים").
8. כמו כן, הנתבעים, כל אחד בתורו, הפנו את תשומת לבו של התובע לחלון בביתן תוך שהם אומרים לו "תסתכל, אביך החמסניק הגיע". כשהתובע היה מביט מבעד לחלון, הנתבעים סטרו על עורפו.
9. נתבע 1 בעט בחוזקה ברגלו של התובע והציע לו בלגלוג קופסת לבן לאכול, שכן כאמור, הימים היו ימי צום חודש הרמדאן והנתבעים ידעו שהתובע צם באותו יום.
10. אחד השוטרים האחרים תפס במכנסי התובע בנסיון להרים את התובע באוויר באמצעות מכנסיו. שוטר אחר ניסה מספר פעמים להפשיל את מכנסי התובע, בכוונה להפשיט את התובע. בכל פעם, התובע היה מרים חזרה את מכנסיו. כמו כן, עת עמד התובע סמוך לחלון, אחד השוטרים ו/או הנתבעים התקרב לתובע מאחור והתחכך בישבנו של התובע תוך ששאר השוטרים ו/או הנתבעים לועגים לתובע וצוחקים.

11. יצוין שבמהלך כל הארוע נשוא תביעה זו, הנתבעים והשוטרים האחרים ליוו את תקיפותיהם והתעללויותיהם בהטחת האשמות כלפי התובע בשל העובדה שלבש כאמור מכנסיים צבעוניים שהזכירו בצבעיהם, לדעת הנתבעים ו/או השוטרים האחרים, את צבעי דגל פלסטין וכן הזהירו את התובע לבל יעז ללבוש שוב בגד עם הצבעים הנ"ל.
12. הנתבעים והשוטרים האחרים דרשו מהתובע לשכב על ביטנו. התובע, שפחד מתגובתם של הנתבעים ו/או השוטרים האחרים, נעתר תחילה לבקשתם אך לאור התנהגות התובעים והשוטרים האחרים, כפי שתוארה בסעיף 10 לעיל, חשש התובע שמא מתכוונים השוטרים לבצע בו מעשים מגונים, וקם מיד.
13. לאחר מכן, התובע נלקח בג'יפ על ידי הנתבעים לכיוון אזור הכותל, סמוך לסילואן. בדרך, נתבע 1 היכה את התובע בקת רובה רימוני הגז על רגלו. כשהגיע הג'יפ לאזור הכותל, סמוך לדרך המובילה לסילואן ולא-טור, הנתבעים הורידו את התובע מהרכב, והתובע המשיך בדרך ארוכה ברגל לביתו בראס אל עמוד.
14. בתאריך 27.6.91, הגיש התובע תלונה בגין הארוע ביחידה לתלונות הציבור של משמר הגבול. בתאריך 25.10.92 תיק החקירה נסגר על ידי ראש היחידה לתלונות הציבור מהנימוק של חוסר ראיות מספיקות.

אחריות הנתבעים 1, 2 ו-3 והשוטרים האחרים

תקיפה

15. התובע יטען כי הכאתו ותקיפתו על ידי הנתבעים ו/או השוטרים האחרים מהווה תקיפה כמשמעותו של מושג זה בסעיף 23 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], תשכ"ח-1968.

רשלנות

16. התובע יוסיף ויטען כי מעשה התקיפה של הנתבעים ו/או השוטרים האחרים מהווה עוולת רשלנות בפני עצמה.
17. בנוסף, התובע יטען כי הנתבעים ו/או השוטרים האחרים התרשלו ורשלנותם התבטאה בין היתר במעשים ו/או במחדלים כדלקמן:
- א. חרגו מסמכותם ופעלו בניגוד לחוק ולפקודות ו/או לצווי ו/או להנחיות מפכ"ל המשטרה ו/או מפקד מג"ב בכך שתקפו את התובע שלא כדין ו/או השתמשו בכח מופרז בנסיבות העניין.
- ב. התנהגו בחוסר זהירות ו/או בקלות דעת ו/או בזלזול ו/או באי אכפתיות כלפי שלמות גופו ובריאותו של התובע וכן בניגוד להתנהגות שוטרים סבירים ומיומנים בנסיבות דומות.
- ג. לא עשו כל שביכולתם של אנשי משטרה סבירים לעשות בכדי למנוע את הפגיעה בתובע או להקטין אותה.

ד. נקטו בשיטה פסולה לשמירה על הסדר הציבורי.

ה. השתמשו לרעה בסמכותם בכך שנטלו את החוק לידיהם והפעילו כח נגד התובע ללא כל הצדק שבדין ו/או ללא כל סיבה סבירה ו/או במידה מופרזת של כח.

הפרת חובות תקוקות

18. התובע יוסיף ויטען כי הנתבעים ו/או השוטרים האחרים הפרו חובות תקוקות שבדין אשר נועדו לפי מובנן הנכון להגן על סוג האנשים עימם נמנה התובע, וגרמו בכך לנזק לו טוען התובע.

19. במיוחד, יטען התובע כי הנתבעים ו/או השוטרים האחרים הפרו את החובו החקוקות שבחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ובפקודת המשטר (נוסח חדש) תשל"א-1971 (להלן: "הפקודה").

20. ליתר פירוט ומבלי לפגוע בכלליות הנתבעים לעיל, יטען התובע כי הנתבעים ו/או השוטרים האחרים הפרו את החובות שלהלן:

א. סעיף 280 (1) לחוק, האוסר על עובד ציבור להשתמש לרעה בסמכותו כד לעשות מעשה שרירותי הפוגע בזכותו של אחר.

ב. סעיף 368ב(א) לחוק האוסר תקיפת קטין.

ג. סעיף 368 לחוק האוסר כל מעשה התעללות גופנית, נפשית או מינית בקטין.

ד. סעיפים 378, 379, 380 ו-382 לחוק בדבר תקיפה ובדבר תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה בנסיבות מחמירות.

ה. סעיף 3 לפקודה, בדבר חובתו של כל שוטר לקיים את הסדר הציבורי ולשמור על בטחון הנפש.

ו. סעיף 19(א) לתוספת השנייה לפקודה, האוסר שימוש בכוח כלפי אדם במסגרת מילוי תפקיד בניגוד לפקודות המשטרה או כל הוראה אחרת שניתנה כדין.

כליאת שווא

21. התובע יטען, בנוסף, כי הנתבעים שללו את חירותו של התובע שלא כדין ובכך ביצעו מעצר שווא ועוולת כליאת שווא כמשמעות מושג זה בסעיף 26 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] תשכ"ח-1968.

אחריות הנתבעת מס' 4

22. התובע יטען כי הנתבעת 4 אחראית באחריות שילוחית בגין המעשים ו/או מחדליהם דלעיל של הנתבעים 1-3 ו/או השוטרים האחרים, בהיותם שלוחיה ו/או עובדיה ו/או פועלים מטעמה.

23. כמו כן, התובע יטען כי הנתבעת 4 אחראית באחריות ישירה לנזקים שנגרמו לתובע עקב רשלנות ו/או חוסר זהירות ו/או הפרת חובה חקוקה המתבטאים בין היתר במעשים ו/או במחדלים הבאים:

א. לא מילאה את חובותיה ו/או את יעודיה על פי הדין לדאוג לבטחון תושבי המדינה והתובע בכללם ו/או לא דאגה לכך כי השוטרים בכלל ו/או הנתבעים 1-3 ו/או השוטרים האחרים בפרט יימנעו משימוש בכח ו/או יימנעו משימוש בכח באופן העולה על הסביר.

ב. לא פיקחה ו/או לא פיקחה כראוי על מעשיהם ומחדליהם של הנתבעים ו/או השוטרים האחרים, שלוחיה, ו/או פעלה בחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה על האנשים המסורים לאחריותה.

ג. לא דאגה להדריך ו/או להורות לנתבעים ולשוטרים האחרים שלא להשתמש לרעה בסמכותם ולא לעשות מעשה שרירותי הפוגע בזכותם של אחרים ובכללם התובע.

ד. לא דאגה להדריך ו/או להגדיר לשלוחיה את דבר חובתם בקיום הסדר הציבורי, שלום הציבור ובטחונם.

ה. לא דאגה להבהיר לנתבעים 1-3 ולשוטרים האחרים את הוראות ו/או צווי ו/או הנחיות מפכ"ל המשטרה ו/או מפקד מג"ב ו/או פיקחה והדריכה שלא כיאות את ההוראות הנ"ל ו/או לא נתנה הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידאה כי אנשים המסורים להדרכתה, יידעו או ישמרו עליהן.

ו. לא עשתה את כל שביכולתה ו/או כל שהיה עליה לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את אירוע התקיפה ונזקיה, ו/או פעלה בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה על אנשים המסורים לאחריותה.

נזקי התובע

24. כתוצאה ממעשיהם ו/או מחדליהם של הנתבעים, התובע סבל מקשיי נשימה ומכאבים בחזה. למחרת הארוע, התובע פנה בליווי אביו לבית החולים אלמוקסאד במזרח ירושלים שם נערך לתובע צילום בבית החזה והוא הונחה להוותר לנוח בביתו מספר ימים. מצ"ב מסמך רפואי כנספח א' לכתב התביעה וכחלק בלתי נפרד ממנו.

25. כמו כן, כמפורט בכתב התביעה, התובע הוכה והותקף בהיותו נער קטין וחסר אונים כשהסיבה העיקרית לכך היתה צבעי בגדיו של התובע שהזכירו, כביכול, לנתבעים את צבעי דגל פלסטין.

26. לאחר מכן, כאמור, נפל התובע קורבן למסכת התעללויות קשה ביותר שהטביעה את חותמה זמן רב על נפשו הפגיעה של התובע. יצוינו במיוחד, המעשים המגונים שבוצעו בתובע הכוללים נסיון הפשלת מכנסיו, ההתחככות בישבנו וכן הדרישה התמוהה שנדרש לשכב על ביטנו

שלבטח טמנה בחובה, לכל הפחות, רמזים מינניים ברורים. למעשים אלו היו השלכות חמורות וקשות על נפשו והתנהגותו של התובע לאחר הארוע, כפי שיפורט להלן.

27. התובע יטען כי אירוע זה גרם לו טראומה קשה שגרמה לשינוי דרסטי בשגר חייו. התובע נתקף בפוביה ורתיעה כלפי שוטרי מג"ב בפרט ו/או אנשים במדים בכלל. חרדה זו ליוותה אותו תקופה של יותר משנה: התובע חשש לצאת לבדו אל מחוץ לביתו לבדו וכל אימת שחפץ לצאת מביתו, נאלץ אביו להתלוות אליו.

כמו כן, כתוצאה מהאירוע ומשך כשנה, חש התובע דכדוך נפשי מתמשך וסבל תדירות משינויים לרעה במצב רוחו.

28. בחודש יולי 1991, כתוצאה מהאירוע, ובשל המצב הנפשי שתואר לעיל, פנה התובע למרכז הפלסטיני ליעוץ במזרח ירושלים שהינו מרכז המספק תמיכה נפשית לילדים ונוער, על מנת לקבל יעוץ וסיוע פסיכולוגי בקשר למצבו הנפשי. התובע עבר טיפול במרכז הנ"ל משך כשנה תוך שהוא מבקר במקום כפעם בשבוע.

29. בגין נזקים כלליים אלו הכוללים כפי שתואר לעיל כאב וסבל פיסי ונפשי עוגמת נפש רבה והשפלה גדולה, התובע מעמיד את תביעתו על סך גלובאלי של 50,000 ש"ח.

30. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה.

31. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעים לדין ולחייבם לשלם לתובע ביחד או לחוד את מלוא נזקיו כמפורט לעיל ו/או לפי כל פירוט אחר כפי שימצא בית המשפט לנכון ולצודק בנסיבות העניין וכן לחייב את הנתבעים בתשלום הוצאות המשפט והכל בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק עד התשלום בפועל.

עו"ד טלאיטה הישאים
ב"כ התובע

ירושלים, היום 16 לחודש דצמבר לשנת 1997

(ת.ש. 2157, מ"מ 1977)